

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.946 van 24 juni 1997
in de zaak A. 73.836/X-7315.**

In zake : Christiaan DE CLERCQ,
wonende te SINT-MARTENS-LATEM,
Gustave van de Woestijnelaan 14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Christiaan DE CLERCQ op 31 maart 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 19 februari 1997 waarbij hem een ambtsontheffing door non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van zes maanden wordt opgelegd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 mei 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van
Kapitein R. DEF00R, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3 van de
gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste
advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 4 september 1972 treedt verzoeker in
dienst bij de rijkswacht. Op 26 juni 1985 wordt hij
benoemd tot adjudant. Vanaf 29 augustus 1988 is hij
tweede commandant van de brigade DE PINTE. Vanaf
13 januari 1992 is hij commandant van de brigade
DE PINTE.

1.2. Met een nota van 5 februari 1996 doet
luitenant-kolonel BERGMANS, commandant a.i. van het
district Gent, aan de commandant van de Groep
Oost-Vlaanderen een voorstel om verzoeker voorafgaand te
detacheren naar de brigade Gent-Centrum. Hij stelt in
zijn nota het volgende :

- "1. De brigadecommandant Bde DE PINTE, Adjt DE CLERCQ, heeft een vals proces-verbaal opgemaakt begin Dec 95. Op 12 Nov 95 werd een anti-alcoholactie gehouden door de Bde DE PINTE. De Heer VAN DE ABEELE, een gecontroleerde bestuurder, had positief geblazen zowel bij ATT als bij AAT. Na een tussenkomst zou de brigadecommandant een proces-verbaal hebben opgemaakt dat deze vaststellingen ontkent.
2. Door mij gehoord, in aanwezigheid van de districtscommandant, op 5 februari 1996 rond 15.30 Hr, geeft betrokkene volledig toe een interventie te hebben gedaan bij de opstellers en daarna een vals proces-verbaal te hebben opgesteld.
3. Gelet op de zwaarwichtigheid van dit feit;
Gelet op de kennis van dit feit door vele personeelsleden van de Bde DE PINTE;
Gelet op de voorbeeldfunctie van de brigadecommandant;
stel ik voor om betrokkene voorafgaand te detacheren naar de Bde GENT-Centrum.
het voorstel tot mutatie bij ordemaatregel zal u ASAP worden overgemaakt";

Op 6 februari 1996 wordt verzoeker effectief ten bewarende titel gedetacheerd naar de brigade Gent-Centrum.

1.3. Met een nota van 17 april 1996 meldt kolonel jurist DUCHATELET, hoofddirecteur van het personeel, in naam van de Commandant van de rijkswacht, aan de commandant van het district Gent dat hij beslist verzoeker op 22 april 1996 in het belang van de dienst ten bewarende titel een mutatie bij ordemaatregel op te leggen naar de brigade Gent.

1.4. Op 23 april 1996 zendt de directeur personeel en logistiek van het district Gent het tuchtdossier betreffende verzoeker aan de commandant van de Groep Oost-Vlaanderen. Hij stelt dat hij van oordeel is dat verzoeker, gelet op de zwaarwichtigheid van de feiten, in aanmerking komt om gestraft te worden met een andere straf dan de waarschuwing of de blaam.

1.5. Op 21 juni 1996 velt de rechtbank van eerste aanleg van Gent (correctionele kamer) vonnis in de zaak lastens verzoeker. Verzoeker wordt verdacht van :

- "A. Als openbaar officier of ambtenaar, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, bij het opmaken van akten van zijn ambt, het wezen of de omstandigheden ervan vervalst te hebben, hetzij door andere overeenkomsten te schrijven dan die welke partijen hebben opgegeven of gedikteerd, hetzij door als waar op te nemen, feiten die het niet zijn, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden van het gezegd vals stuk gebruik gemaakt te hebben, wetende dat het vals was, namelijk het proces-verbaal nummer 201963-95 dd. 01.12.1995 opgesteld door adjudant Christian DE CLERCQ van de Rijkswacht DE PINTE en waarbij valselijk geattesteerd wordt dat het voertuig Volvo met nummerplaat EEL 861 thans in orde is en dat een negatieve ademtest afgelegd werd door Frank VAN DEN ABEELE, (stuk van valsheid beticht en neergelegd ter correctionele griffie onder nummer 960643 der overtuigingsstukken) te DE PINTE op 01.12.1995.
- B. Als openbaar officier of ambtenaar, of belast zijnde met een openbare dienst, met name als rijkswachter, akten of titels waarvan hij in die hoedanigheid de bewaarder was of welke hem uit hoofde van zijn bediening medegedeeld waren, kwaadwillig of bedrieglijk vernietigd of weggemaakt te hebben, namelijk de hieronder vernoemde stukken te hebben achtergehouden in plaats van ze doorgezonden te hebben naar de Procureur des Konings.
1. gedeeltelijk ingevuld proces-verbaal - onderwerp : alcoholopname in het verkeer, inclusief ingevuld administratief document inzake inhouding rijbewijs VAN DEN ABEELE Frank op 12.11.1995, te 00.45 uur, alsmede ondertekende verklaring van voormelde op bijlage B (origineel + 2 afschriften).
 2. het door de ademanalysator afgedrukte ticket op naam VAN DEN ABEELE dd. 12.11.1995, te 01.07 uur, resultaat 0,57 mg/L - getekend voor ontvangst van één exemplaar om 01.12 uur door voormelde :
 3. blad met notities door CARLIER omtrent aantreffen Frank VAN DEN ABEELE te Nazareth op 12.11.1995 te 00.45 uur indicatie ademtest : P.

te DE PINTE in de periode tussen
12.11.1995 en 05.02.1996".

De rechtbank stelt in de motivering van haar
vonnis, onder meer, het volgende :

"Uit de gegevens van het vooronderzoek en de
behandeling van de zaak ter terechtzitting is geble-
ken dat de betichtingen A, B 1, B 2 en B 3, zoals
hierboven in de dagvaarding omschreven, lastens de
beklaagde naar eis van recht bewezen zijn".

De rechtbank gelast de opschorting van de
uitspraak van de veroordeling ten opzichte van verzoeker
gedurende een termijn van drie jaar.

1.6. Op 14 oktober 1996 verschijnt verzoeker voor
de onderzoeksraad. Uit het proces-verbaal van de hoor-
zitting blijkt, onder meer, dat de korpscommandant van
verzoeker verslag doet van de ten laste gelegde feiten
en dat verzoeker in de gelegenheid wordt gesteld zich te
verdedigen. In een verdedigingsnota bespreekt verzoeker
de ten laste gelegde feiten. Met betrekking tot de
maatregel van inwendige orde verzet verzoeker zich niet
langer tegen zijn mutatie naar de brigade Gent. Hij
verklaart in te zien dat hij gezien de omstandigheden
zijn commandofunctie in de brigade DE PINTE niet meer
kan opnemen. Vervolgens bespreekt verzoeker de voorge-
stelde straf. Hij vraagt de voorgestelde straf van zes
maanden non-activiteit te verminderen.

De onderzoeksraad oordeelt daarop "dat een
non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van
zes maanden moet opgelegd worden" en "dat de ten
bewarende titel opgelegde tuchtmaatregel van inwendige
orde moet in stand gehouden worden".

1.7. Op 19 februari 1997 zendt de Minister van Binnenlandse Zaken de volgende nota aan de Commandant van de rijkswacht, waarbij hij beslist dat verzoeker een tijdelijke ambtsontheffing door non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van zes maanden wordt opgelegd :

"1. Ik heb kennis genomen van de feiten uiteengezet voor de onderzoeksraad en de tenlasteleggingen hiervan aan Adjutant DE CLERCQ.

Adjutant DE CLERCQ was commandant van de brigade DE PINTE van 13 januari 1992 tot 7 februari 1996 en pleegde tijdens voormelde periode de volgende feiten :

Feit A1 (schriftvervalsing - verduistering)

Bij haar vonnis van 21 juni 1996 heeft de rechtbank van eerste aanleg te Gent de opschorting van de uitspraak van de veroordeling verleend gedurende een termijn van 3 jaar voor de volgende bewezen verklaarde betichtingen, die de uiting zijn van éénzelfde voortgezette strafbare gedraging :

te DE PINTE in de periode tussen 12 november 1995 en 5 februari 1996.

A. Als openbaar officier of ambtenaar, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, bij het opmaken van akten van zijn ambt, het wezen of de omstandigheden ervan vervalst te hebben, hetzij door andere overeenkomsten te schrijven dan die welke partijen hebben opgegeven of gedicteerd, hetzij door als waar op te nemen, feiten die het niet zijn, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden van het gezegd vals stuk gebruik gemaakt te hebben, wetende dat het vals was, namelijk het proces-verbaal nummer 201963-95 van 1 december 1995 opgesteld door adjudant Christian DE CLERCQ van de rijkswacht DE PINTE en waarbij valselijk geattesteerd wordt dat een voertuig thans in orde is en dat een negatieve ademtest afgelegd werd door de betrokken bestuurder van het voertuig, (stuk van valsheid beticht en neergelegd ter griffie onder nummer 960643 der overtuigingsstukken) te DE PINTE op 1 december 1995.

B. Als openbaar officier of ambtenaar, of belast zijnde met een openbare dienst, met name als rijkswachter, akten of titels waarvan hij in de hoedanigheid de bewaarder was of welke hem uit hoofde van zijn bediening medegedeeld waren, kwaadwillig

of bedrieglijk vernietigd of weggemaakt te hebben, namelijk de hieronder vernoemde stukken te hebben achtergehouden in plaats van ze doorgezonden te hebben naar de Procureur des Konings.

1. gedeeltelijk ingevuld administratief document inzake inhouding rijbewijs van de betrokken bestuurder op 12 november 1995, te 00.45 uur, alsmede ondergetekende verklaring van voormelde op bijlage B (origineel + 2 afschriften).
2. het door de ademanalysator afgedrukte ticket op naam van de betrokken bestuurder van 12 november 1995, te 01.07 uur, resultaat 0,57 mg/1 - getekend voor ontvangst van één exemplaar om 01.12 uur door voormelde :
3. blad met notities van rijkswachter omtrent aantreffen van de betrokken bestuurder te NAZARETH op 12 november 1995 te 00.45 uur indicatie ademtest : P

Aannemende dat er aanleiding bestaat om ten aanzien van de tenlasteleggingen A en B slechts correctionele straffen uit te spreken wegens verzachtende omstandigheden spruitende uit de afwezigheid van veroordelingen (artikelen 1 en 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden zoals gewijzigd bij artikel 46 en 47 van de wet van 11 juli 1994 betreffende de politierechtbanken en houdende een aantal bepalingen betreffende de versneling en de modernisering van de strafrechtssystematiek).

Feit A2 (gebruik rijksregister)

Adjutant DE CLERCQ heeft de opsteller van zijn brigade einde oktober 1995 en in november 1995 de opdracht gegeven een naamlijst te controleren aangaande het juiste adres. Die controle gebeurde via de toegang van de gemeentepolitie van DE PINTE en nam in totaal twee halve werkdagen in beslag.

De naamlijst werd aan Adjutant DE CLERCQ overhandigd, als lid van een oud-leerlingenbond, om de adressen op punt te stellen. Adjutant DE CLERCQ zegde aan opsteller dat de controle van de naamlijst kaderde in een gerechtelijk onderzoek.

Aan de hoofdveldwachter, die om een opdrachtnummer vroeg, zegde Adjutant DE CLERCQ hetzelfde. Hij heeft ook nadien geen opdrachtnummer meegedeeld aan de hoofdveldwachter.

2. Tevens heb ik kennis genomen van het advies van de onderzoeksraad omtrent de omschrijving van de feiten. Ik ben, zoals de onderzoeksraad in haar advies stelt, eveneens van oordeel dat feit A1 een tuchtvergrijp uitmaakt dat zeer

ernstig is en dat feit A2 een niet ernstig tuchtvergrijp is.

3. Ik ben van oordeel dat de door de onderzoeksraad voorgestelde tuchtstraf passend is en leg bijgevolg, wegens de redenen vermeld in het advies van de onderzoeksraad, Adjutant DE CLERCQ een tijdelijke ambtsontheffing door non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van zes maanden op".

Dit is de bestreden beslissing.

1.8. Op 3 maart 1997 meldt een officier van de Directie Personeelsbeheer aan de commandant van het district Gent dat de Minister van Binnenlandse Zaken bij beslissing van 19 februari 1997 ten aanzien van verzoeker een tijdelijke ambtsontheffing door non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van zes maanden heeft uitgesproken. De tijdelijke ambtsontheffing zal aanvangen op 1 april 1997. Op 7 maart 1997 ondertekent verzoeker de nota's van 19 februari 1997 en 3 maart 1997 voor kennisneming.

1.9. Op 31 maart 1997 dient verzoeker zijn verzoekschrift tot nietigverklaring en zijn vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van het principe dat niemand tweemaal kan gestraft worden omwille van dezelfde feiten; dat hij stelt dat de ordemaatregel van overplaatsing in het belang van de dienst en de maatregel van ontheffing van de commandofunctie in werkelijkheid tuchtstraffen zijn, zodat hem meerdere tuchtstraffen werden opgelegd; dat hij zijn middel expliciteert als volgt :

"...

2.1.2.1. De opheffing van de commandofunctie wijzigt de geldelijke toestand van verzoeker. Doel ervan was verzoeker te straffen. Bovendien is de uitwerking van deze maatregel blijvend.

2.1.2.2. De mutatie naar Gent is in werkelijkheid een tuchtmaatregel.

Zoals uit hierbovenvermelde rechtsleer blijkt, is de ordemaatregel in werkelijkheid een tuchtstraf als betrokkene kon worden tewerkgesteld in een betrekking die voor hem minder ongemak zou mee brengen, minder zware bijkomende lasten. Komt daarbij dat de al dan niet beperkte duur van de maatregel een rol terzake speelt. De rechter moet het motief van het bestuur nagaan.

Dat motief luidt :

'De beslissing om Adjt DE CLERCQ voorlopig te detacheren naar de Bde GENT-CENTRUM blijft gehandhaafd en is gebaseerd op :

- a. de bijzondere aard van de feiten die ten laste gelegd worden;
- b. de opvang- en toezichtscapaciteit in de Bde GENT-CENTRUM'.

Waar dit motief verwijst naar 'de bijzondere aard van de feiten' en naar het gegeven dat op verzoeker 'toezicht' moet worden uitgeoefend blijkt hieruit de beweegreden van het opleggen van een sanctie voor schuldig gedrag.

De Lt. Kol heeft trouwens zelf geschreven dat het voorstel tot mutatie werd opgemaakt 'gelet op de zwaarwichtigheid van dit feit' wat zeer duidelijk aantoont dat het in de bedoeling lag het laakbaar karakter van dit feit in aanmerking te nemen en dus een sanctie in de mutatie in te bouwen.

Dit blijkt tevens uit het feit dat verzoeker gevraagd had gedetacheerd te worden naar de rijks-wachtbrigade van Deinze omdat een detachering naar Gent voor hem zeer nadelig zou zijn geweest daar hij zich een tweede voertuig zou moeten aanschaffen : 'zoiets is voor mij en mijn gezin een zeer zware

financiële straf .. Een detachering naar de brigade Deinze zou evengoed het gestelde doel kunnen bereiken en geeft mij meer de kans om mijn werk tot zijn recht te laten komen dan in een grote brigade waar reeds meerdere adjudanten werkzaam zijn'.

Wat de opvangcapaciteit in de brigade Gent-Centrum betreft, is ook hier het toezicht uitoefenen met het bestraffend karakter de onderliggende reden. Nochtans is het zo dat in de praktijk een officier (te Gent) niet beter kan opvangen dan een andere brigadecommandant (te Deinze). Dit argument is dus feitelijk onjuist en kon niet worden aangewend om verzoeker Deinze te weigeren.

Hetzelfde kan worden gezegd van het feit dat de overheid stelde dat er te Deinze geen vacature zou zijn. Aldaar kan er een tweede plaats van adjudant voorzien zijn (vanaf 20 personeelsleden moet er een tweede adjudant aanwezig zijn).

Ook het feit dat de bediening reeds zou zijn toegewezen aan een lid R4 ondersteunt de vraag van verzoeker.

Wanneer dit werd aangevoerd heeft de overheid zichzelf bloot gegeven door te zeggen dat men nog wel rekening wilde houden met de bijzondere rol van de burgemeester die aan de basis lag van de feiten en wiens strafrechtelijke aansprakelijkheid blijkbaar niet onderzocht werd : wat heeft dit met de goede werking van de dienst te zien en met het feit of het Gent dan wel Deinze zou worden ?

De weigering om verzoeker Deinze toe te wijzen is dan ook niet gestoeld op redenen eigen aan het belang van de dienst, integendeel. Het onder punt 2.1.1. geciteerde toegepast op deze overplaatsing kan worden gesteld dat :

- het motief zoals hiervoor aangehaald een bestraffend karakter heeft; verzoeker was schuldig en moest in de gaten worden gehouden. Toezicht op hem terwijl hij altijd zo voorbeeldig had gewerkt wat elkeen wil getuigen !

- de overplaatsing naar Gent in plaats van naar Deinze een tuchtmaatregel is omdat ze te diep ingrijpende feitelijke gevolgen heeft :

- ° ze heeft verzoeker genoopt tot het aankopen van een tweede wagen wat een zware financiële belasting betekende en een onnodige belasting met meer ongemak voor ondergetekende. Dit aan ondergetekende opleggen betekende hem meer opleggen dan nodig opdat de dienst behoorlijk zou hebben gefunctioneerd;

- ° ze heeft verzoeker in een brigade ondergebracht waar meerdere adjudanten werkzaam zijn zodat verzoeker minder zijn werk tot zijn recht kan laten komen. Voor ondergetekende is dit uiterst belangrijk omdat hij zich altijd veel meer voor zijn werk heeft ingezet dan van hem werd gevraagd en zich wilde onderscheiden door initiatief.

- die overplaatsing ook een tuchtmaatregel is omdat ze geen beperking in de tijd kent.

Nu er te Deinze een vacature mogelijk was, nu verzoeker er zich goed zou hebben gevoeld, nu hij er zijn werk beter tot zijn recht had kunnen laten komen, nu hij er naartoe kon met het openbaar vervoer en nu dit alles geen enkel verschil maakte voor de goede werking van de dienst, zo te DE PINTE als te Deinze, heeft het desalniettemin verzoeker naar Gent sturen een tuchtrechtelijk karakter.

Verzoeker houdt dan ook voor dat én het hem ontnemen van de commandofunctie én het hem een andere overplaatsing opleggen dan gevraagd en in redelijkheid aanvaardbaar én het hem een tuchtstraf opleggen van 6 maanden non-activiteit een schending van het non bis in idem-beginsel uitmaakt";

2.1.2.1. Overwegende dat het algemeen rechtsbeginsel "non bis in idem" impliceert dat een zelfde feit geen tweemaal of meer mag worden gesanctioneerd met sancties van dezelfde aard; dat eenzelfde feit aldus geen tweemaal tuchtrechtelijk mag worden gestraft; dat het non bis in idem-beginsel evenwel niet belet dat maatregelen of sancties van verschillende aard worden opgelegd voor dezelfde feiten; dat een tuchtstraf bijgevolg kan gecombineerd worden met een ordemaatregel;

2.1.2.2. Overwegende dat, indien het ontnemen van de commandofunctie van de brigade DE PINTE aan verzoeker en de mutatie van verzoeker naar de brigade Gent-Centrum tuchtstraffen zijn én de bestreden beslissing tot tijdelijke ambtsontheffing door non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van zes maanden gesteund is op dezelfde feiten, deze laatste beslissing een nieuwe tuchtstraf is voor dezelfde feiten, hetgeen overeenkomstig het non bis in idem-beginsel uitgesloten is; dat indien daarentegen het ontnemen van de commandofunctie en de mutatie naar de brigade Gent-Centrum geen tuchtstraffen zijn of gesteund zijn op andere feiten dan de bestreden non-activiteit bij tuchtmaatregel, deze laatste beslissing geen nieuwe tuchtstraf voor dezelfde feiten is en het non bis in idem-beginsel niet

geschonden is; dat derhalve de vraag rijst of het ontnemen van de commandofunctie in de brigade DE PINTE aan verzoeker en de mutatie van verzoeker naar de brigade Gent-Centrum tuchtstraffen of ordemaatregelen zijn; dat in het algemeen een tuchtstraf gebaseerd is op schuldig gedrag; dat een ordemaatregel daarentegen niet gesteund is op schuldig gedrag, maar zijn oorsprong vindt in de verstoring van de goede orde van de dienst;

2.1.2.3. Overwegende dat de beslissing om verzoeker bij ordemaatregel te muteren naar de brigade Gent-Centrum, met ingang van 22 april 1996 op 17 april 1996 genomen werd door kolonel DUCHATELET, hoofddirecteur van het personeel, in naam van de commandant van de rijkswacht; dat, voorafgaandelijk aan deze mutatie bij ordemaatregel, verzoeker door kolonel DE CAMPENEERE, commandant van de Groep Oost-Vlaanderen, bij beslissing van 6 februari 1996, ten bewarende titel gedetacheerd werd naar de brigade Gent-Centrum met ingang van 7 februari 1996; dat het dossier geen beslissing bevat waarbij verzoeker formeel en uitdrukkelijk werd ontheven uit zijn commandofunctie; dat aangezien verzoeker vóór zijn mutatie naar de brigade Gent-Centrum brigadecommandant was in de brigade DE PINTE, aangenomen mag worden dat aan zijn commandofunctie in DE PINTE een einde werd gesteld door zijn mutatie naar Gent-Centrum; dat verzoeker stelt dat de ontheffing van de commandofunctie zijn geldelijke toestand wijzigt en dat het doel ervan is hem te bestraffen; dat uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt welke de precieze administratieve en geldelijke gevolgen zijn van een ontheffing van een commandofunctie; dat partijen bij de bespreking van het eerste middel ter zake ook geen toelichting geven; dat uit het dossier niet blijkt dat de ontheffing van de commandofunctie genomen werd met de bedoeling verzoeker te bestraffen voor schuldig gedrag en het derhalve om een tuchtmaatregel zou gaan;

2.1.2.4. Overwegende dat de mutatie bij ordemaatregel, zoals ze bij nota van 17 april 1996 werd opgelegd, in essentie gesteund is op de vaststelling "dat het gedrag van verzoeker en de situatie waarin hij zich bevindt, van die aard zijn dat, enerzijds, hij niet meer over het vereiste gezag en onafhankelijkheid beschikt om zijn commandofunctie verder uit te oefenen en dat, anderzijds, het vertrouwen van de overheden er ernstig door in het gedrang werd gebracht"; dat een dergelijk motief, op het eerste gezicht, geen verband houdt met het bestraffen van schuldig gedrag, maar wel betrekking heeft op het herstellen van de goede werking van de dienst, zonder dat daarbij de schuldvraag wordt gesteld of beantwoord; dat enkel het gedrag van verzoeker en de situatie waarin hij zich bevindt de mutatie bij ordemaatregel blijken te verantwoorden, niet het schuldig bevinden van dit gedrag; dat de mutatie bij ordemaatregel in werkelijkheid dan ook een echte ordemaatregel lijkt te zijn en geen verdoken tuchtstraf;

2.1.2.5. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing als motief voor de mutatie het volgende vermeldt :

"De beslissing om Adjt DE CLERCQ voorlopig te detacheren naar de Bde GENT-CENTRUM blijft gehandhaafd en is gebaseerd op :

- a. de bijzondere aard van de feiten die ten laste gelegd worden;
- b. de opvang- en toezichtscapaciteit in de Bde GENT-CENTRUM";

dat dit door verzoeker aangehaald citaat evenwel niet uit de nota van 17 april 1996 komt waarmee de mutatie bij ordemaatregel werd opgelegd; dat het werd overgenomen uit een nota van 8 februari 1996 van kolonel DE CAMPENEERE, commandant van de Groep Oost-Vlaanderen, die gericht is aan verzoeker als reactie op diens verzoekschrift van 6 februari 1996 in verband met de detachering ten bewarende titel naar de brigade

Gent-Centrum; dat deze nota van 8 februari 1996 die uitgaat van een andere overheid dan deze die op 17 april 1996 heeft besloten tot de mutatie bij ordemaatregel, derhalve niet het motief van de mutatie bij ordemaatregel bevat; dat verzoeker met dit citaat dus niet kan aantonen dat de mutatie bij ordemaatregel zou genomen zijn om hem een sanctie voor schuldig gedrag op te leggen;

2.1.2.6. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing eveneens verwijst naar een passus uit een ander stuk van het administratief dossier die luidt als volgt : "gelet op de zwaarwichtigheid van dit feit"; dat deze passus gelicht is uit een nota van 5 februari 1996 van luitenant-kolonel BERGMANS, commandant a.i. van het district Gent, waarin wordt voorgesteld om verzoeker "voorafgaand te detacheren naar de Bde GENT-Centrum"; dat deze nota van 5 februari 1996 evenmin de beslissing tot mutatie bij ordemaatregel bevat en bijgevolg ook niet het motief van deze beslissing; dat de nota van 5 februari 1996 evenmin het bestraffend motief van de mutatie bij ordemaatregel van 17 april 1996 kan aantonen;

2.1.2.7. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift ook naar het feit verwijst dat de mutatie bij ordemaatregel naar de brigade Gent-Centrum voor hem zeer nadelige gevolgen heeft daar hij zich een tweede voertuig zou moeten aanschaffen, hetgeen voor hem en zijn gezin een zeer zware financiële straf zou zijn; dat een mutatie bij ordemaatregel feitelijk ongunstige gevolgen heeft, zoals verhoogde kosten voor het vervoer van en naar het werk, in beginsel het juridisch karakter van die maatregel niet verandert; dat verzoeker, woonachtig in Sint-Martens-Latem, als brigadecommandant werkzaam was in de brigade DE PINTE; dat moeilijk kan gesteld worden dat verzoeker door zijn mutatie naar

Gent-Centrum een aanzienlijk grotere afstand naar en van het werk heeft af te leggen; dat het niet aannemelijk is dat de mutatie bij ordemaatregel naar Gent-Centrum al te zware bijkomende lasten oplegt of hem meer schaadt dan nodig; dat het immers zaak is van de bevoegde overheid die met de behoeften van haar diensten moet rekening houden, uit te maken waarheen iemand wordt overgeplaatst; dat uit de gegevens van het administratief dossier niet blijkt dat de weigering van 6 februari 1996 van de commandant van de Groep Oost-Vlaanderen om verzoeker ten bewarende titel te detacheren in de brigade Deinze onrechtmatig zou zijn;

2.1.2.8. Overwegende dat het derhalve, op het eerste gezicht, niet blijkt dat de mutatie bij ordemaatregel naar de brigade Gent-Centrum van 17 april 1996 werd genomen met het motief verzoeker te bestraffen voor schuldig gedrag, dat ze verzoeker al te zware bijkomende lasten zou opleggen, of dat die mutatie "een tuchtmaatregel is omdat ze geen beperking in de tijd kent"; dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is omdat zij de maatregel oplegt "wegens de redenen vermeld in het advies van de onderzoeksraad", terwijl dit advies ook geen bijzondere redengeving bevat en op zijn beurt verwijst naar de motivering van de korpscommandant die enkel feiten aanhaalt;

2.2.2.1. Overwegende dat krachtens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de bestreden beslissing van 19 februari 1997 "uitdrukkelijk" en "afdoende" gemotiveerd dient te worden;

2.2.2.2. Overwegende dat uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoeker kennis had van de motieven van de bestreden beslissing voordat hij zijn annulatieberoep en zijn vordering tot schorsing heeft ingesteld; dat verzoeker de bestreden beslissing, met inbegrip van de motivering ervan, op 7 maart 1997 voor kennisneming heeft ondertekend; dat in de beslissing verwezen wordt naar het advies van de onderzoeksraad; dat het advies van de onderzoeksraad van 14 oktober 1996 aan verzoeker betekend werd met een aangetekend schrijven, gedateerd 15 oktober 1996, door hem voor ontvangst ondertekend op 22 oktober 1996; dat verzoeker trouwens niet betwist dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk werd gemotiveerd; dat alleen de vraag dient gesteld of deze motivering als "afdoende" kan worden aangemerkt in de zin van artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991;

2.2.2.3. Overwegende dat de bestreden beslissing onder punt 1. omstandig de "feiten" vermeldt waarop de tijdelijke ambtsontheffing door non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van zes maanden is gesteund : feit A1 heeft betrekking op "schriftvervalsing en verduistering", feit A2 betreft het "gebruik van rijksregister"; dat deze feiten door verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing overigens niet worden betwist; dat daarnaast in punt 2. van de bestreden beslissing gesteld wordt dat het "feit A1 een tuchtvergrijp uitmaakt dat zeer ernstig is en dat feit A2 een niet ernstig tuchtvergrijp is"; dat in dit verband verwezen wordt naar het advies van de onderzoeksraad, inzonderheid naar het deel over de "omschrijving van de feiten", waarbij de Minister van Binnenlandse Zaken zich aansluit; dat in het deel van het advies dat betrekking heeft op de "omschrijving van de feiten" de onderzoeksraad omstandig motiveert waarom hij van oordeel is dat feit A1 (schriftvervalsing en verduistering) een

zeer ernstig tuchtvergriep uitmaakt, terwijl met betrekking tot feit A2 (gebruik rijksregister) door de onderzoeksraad wordt geoordeeld dat het tuchtvergriep niet ernstig is; dat, wat de strafmaat betreft, de Minister van Binnenlandse Zaken in punt 3. van zijn beslissing van 19 februari 1997 stelt dat "de door de onderzoeksraad voorgestelde tuchtstraf passend is"; dat hij besluit "wegens de redenen vermeld in het advies van de onderzoeksraad" de tijdelijke ambtsontheffing door non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van zes maanden op te leggen; dat in het deel van het advies dat betrekking heeft op het "voorstel tot straf" de onderzoeksraad omstandig motiveert waarom hij van oordeel is dat een non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van zes maanden moet worden opgelegd; dat hierbij ervan wordt uitgegaan "dat dergelijke feiten" - bedoeld zijn de feiten A1 schriftvervalsing en verduistering - "in normale omstandigheden op een passende wijze beteugeld zouden moeten worden met een zeer zware tuchtstraf"; dat de onderzoeksraad oordeelt dat het blijkbaar gepast is niet de zwaarste tuchtstraf, dit is ontslag van ambtswege, op te leggen en daarbij verwijst naar de "bijzondere omstandigheden, aangehaald door de verdediging en de bijzondere rol van de burgemeester, die aan de basis ligt van de feiten en wiens strafrechtelijke aansprakelijkheid blijkbaar niet onderzocht werd"; dat ook, zoals blijkt uit de motivering van het advies, rekening werd gehouden "met het eenmalig karakter van de feiten en de goede staat van dienen" van verzoeker; dat het in die omstandigheden precies geweten is voor welke feiten de tuchtstraf wordt opgelegd, om welke redenen het feit A1 als zeer ernstig wordt gekwalificeerd, en om welke redenen als strafmaat een non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van zes maanden geschikt wordt geacht; dat een dergelijke motivering als afdoende en voldoende draagkrachtig

kan worden aangemerkt; dat het tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel de schending aanvoert van het redelijkheidsbeginsel doordat de opgelegde tuchtstraf omwille van het enig als ernstig aangemerkte feit niet in een redelijke verhouding staat tot de opgelegde maatregel;

2.3.2. Overwegende dat de Raad van State zich bij de beoordeling van de bestreden maatregel niet in de plaats van de tuchtoverheid kan stellen en alleen een marginale controle ter zake kan uitoefenen; dat in het advies van de onderzoeksraad van 14 oktober 1996 geoordeeld wordt dat het eerste door verzoeker gepleegde feit (schriftvervalsing en verduistering) "zeer ernstig" is en in normale omstandigheden zou moeten beteugeld worden met een zeer zware tuchtstraf; dat de onderzoeksraad in zijn advies blijkbaar rekening heeft gehouden met de "bijzondere omstandigheden, aangehaald door de verdediging en de bijzondere rol van de burgemeester, die aan de basis ligt van de feiten en wiens strafrechtelijke aansprakelijkheid blijkbaar niet onderzocht werd"; dat daarnaast de onderzoeksraad ook rekening heeft gehouden met het eenmalig karakter van de feiten en de goede staat van dienen van verzoeker; dat dit niet wegneemt dat de onderzoeksraad tot het besluit komt dat een non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van zes maanden moet opgelegd worden; dat de Minister van Binnenlandse Zaken in de bestreden beslissing van 19 februari 1997 eveneens oordeelt dat het eerste feit "een tuchtvergrijp uitmaakt dat zeer ernstig is" en dat de door de onderzoeksraad voorgestelde tuchtstraf passend is; dat het op het eerste gezicht niet evident is dat de opgelegde non-activiteit bij tuchtmaatregel gedurende een periode van zes maanden kennelijk volkomen in wanverhouding staat met de door verzoeker begane

fouten; dat het oordeel van de onderzoeksraad en de Minister van Binnenlandse Zaken met betrekking tot de zwaarte van de op te leggen straf niet kennelijk onredelijk blijkt te zijn; dat het derde middel niet ernstig is;

2.4. Overwegende dat uit het voorgaande gebleken is dat niet voldaan is aan de eerste van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.